

Dwa w jednym – marketing i sztuka (1)

Etykiety bagażowe

Witold Mikołajczyk

Przedmiotem naszego zainteresowania mogą być także różne etykiety. Umieszczone na opakowaniu pozwalają przede wszystkim identyfikować konsumentowi dany produkt. Forma estetyczna etykiety to już przedmiot grafiki użytkowej, szerzej sztuki. To połączenie, szczególnie w dobie obrazkowej w jakiej obecnie żyjemy, jest nie do przecenienia. Zapewne większość z nas zetknęła się z puszką zupy pomidorowej firmy Campbell, na obrazie przedstawiciela amerykańskiego pop-artu Andy Warhola [1]. Po etykietach zapalczanych

i opaskach z cygar, warto wskazać na wykorzystanie etykiet z innego obszaru codziennego życia.

Zawsze fascynowały mnie pojawiające się w filmach kufry bagażowe, oklejone różnorodnymi etykietami wskazującymi na wcześniejszą obecność ich właścicieli w hotelach, umiejscowionych w wielu miejscach na świecie. Jak tylko pojawiła się taka możliwość, sta-rałem się takie etykiety pozyskać i nakleić na swoją walizkę. Niestety, większość nie przetrwała, a jak jeszcze są, to w bardzo złym stanie – raczej tylko jako wspomnienie odbytej podróży.

Naklejanie etykiety noszącej nazwę hotelu na bagażu gościa hotelowego wymyślił manager Hotelu Savoy w San Remo w 1886 r. W tym wypadku, początków należy raczej szukać w oznaczaniu bagażu pasażerów wielkich parowców w celu ich identyfikacji [2].

Etykiety hotelowe mogą być wdzięcznym materiałem niefilatelistycznym, wykorzystanym w ekspozycji klasy otwartej. Na popularnych portach aukcyjnych, pojawiają się po wpisaniu słów: etykiety hotelowe, Hotelaufkleber, hotel stickers, etikett, reklamemarke, vignette.

*Przykłady etykiet
bagażowych dwóch
polskich hoteli
w Warszawie („Polonia”
i „Grand Hotel”)
oraz nieczynnego
obecnie hotelu „Lech”
w Poznaniu.*

W przypadku linii lotniczych były stosowane etykiety przywiązywane czy przyczepiane na różne sposoby, aby bagaże mogły być zidentyfikowane. Od 1966 r. linie lotnicze, ale i same lotniska, zaczęły stosować etykiety samoprzylepne.

Etykieta samoprzylepna z lotniska w Dubrowniku.

- [1] <https://artinfo.pl/dzielo/puszka-zupy-campbella>
- [2] zob.: B. Hoffmann, Etykieta: na granicy marketingu i sztuki /w:/ Opakowanie nr 9/ 2011, s. 64-70.

♦♦♦